

קייג:

עין משפט
גר מצוה

כא א מתי' פירד' שס' הלל' ד' קמג' שס' טושי' אית' ס'י' זו ספיק' א':
בב ב מתי' שס' הלל' א' קמג' שס' טושי' אית' ס'י' זו ספיק' א':
בג ג (מתי') קמג' שס' טושי' אית' ס'י' שס' ספיק' ג':
בד ד (מתי') שס' הלל' ד' טושי' שס' ספיק' א':
בה ה טושי' שס' ספיק' א' כנתי':

תורה אור השלם

1 וְיִחְזַק לָךְ הַיָּמָּה שֶׁ
עַל פִּי הָאֱלֹהִים אֵשׁ
בְּרָכָה בְּרַחֵם וְעַד עוֹף
הַשָּׁמַיִם יִחְזְקוּ מִן הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יָקָר לָךְ וְאֵשׁ נֹרָא
בְּחֶבְרֶה 2
וְיִרְחַם וְיִסְתַּח וְיִשְׁמַח
שְׂמִינִיךָ בְּכִלְיֵי חֲדָדָה
אֶל תִּשְׁמֹחַ לְאִשֵּׁי עַל
לִבְּאֵל הַשְּׁמִיטוֹת 3
וְעַד כִּלְחֵם יִרְחַם שֶׁ
לְצִדִּיק וְיִשְׁמַח לְקֹדֶשׁ
מִסֵּל 4
וְחֲדָדָה תִּגְדֹּל וְתִשְׁמַח
אֲשֶׁר צִוְּתָה מְחֻלָּה 5
וְהוּא 6
5 יִחְזַק לְךָ שְׂמִינִיךָ
שֶׁכֵּן תִּהְיֶה אֶל יִשְׂרָאֵל
וְרַחֵם וְרַחֵם אֶל שְׂמִינִיךָ
עַד כִּלְחֵם שְׂמִינִיךָ
מִבְּקוֹשֶׁת 7
7 וְיִחְזַק לְךָ וְיִשְׁמַח
כְּפֶנֶס כְּפֶנֶס וְיִשְׁמַח
אֲשֶׁר יִחְזַק שְׂמִינִיךָ
יִחְזַק לְךָ שְׂמִינִיךָ

[illegible]

שמואל ב' י"ח
לכן תשלח וְאָדָוֹן יִי
עֲבָאֵת בְּמִשְׁמָנִי רוּחַ
וְתִתֵּן כְּבוֹד יְיָ יִקְדֹּךְ בְּיָמֶיךָ
אֵלֶּיךָ יִשְׁעֶיךָ יִשָּׁע

לעזי רש"י

ארזיל"א, חומר, ט"ן.

רַב נָסִים גָּאֵר

ורחצת וסכת ורשפת
שמלתך. אמר ר' אלעזר
אלו כלים של שבת
נמסרה. וסכת גמי
ומסכת גמי ורשפת
גמי. אמר ר' חנינא
צריך אדם שיהיה לו שני
עיסופין אחד להלך ואחד
לשבת. מה טעם שחזר
(וחזר) וסכתת שמלתך עליו
לפי שצריך היתקן. אלא
אלו בגדי שבת. כדדרש
ר' שמלאי בביבזרא ככין
חזריא קליבולו. אמור לו
ר' לנא נעמטתו בחולין
כדאמרינן בשבת. אמר
לם אפסי' חס ריבין לשון.
מה שריחם שני אחר
שיריחם נשמה ונפח קיים.
משכחל דם ממחזקין פסק
ד' מיתין (ד' מיתין) חזי

ואלו קשרים פרק חמשה עשר שבת

על כגון מקח וממכר והשכירות: הרד"ק מוסיף להרהר בלבו כי וכך יניחום אני כריך להוציא על ועקר ממד זה להניח ללד זה: קודם שפעק שניה. שאין רחבה יותר מכדי פסיעה ורגלו אחת ללד זה וקודם שגחה ראשונה: אסור לקסוף: ליקוף. למקום שהאמה כלה שם: לעצור. יסורו נמים: שפיר דמי. ללגלג: מהו לפסוע פסיעה גסה. מי עבר משום מעשות דרכך (ישעיה נח).

פסיעה גסס יוחר תורח תפסיע
 ציטויע אהע: יודא דבי שמש.
 השותה מין על קידוש גלילי שמתו:
 מסו לאכול אדמה. ארז"ל בלע"ז. מי
 גזר דה שמוס שקיטק סמינס שסאר
 רפואה: או דה ספיא מלקס. מביא
 לידי מויל: מבער אפסוים. שמתו ס
 בגולה: שקליס ורמשיס סא ודאי
 אסמחויי אסמחו. ולא נעשו פער:
 אלס כיון דמלקי. גזר דה שמוס
 אוכל קציס ורמשיס: קדויל מילס
 סחלא. נקלטו השחלים בלדמה וגדלו
 במי ונעטו בלנו ומת: שמולקי.
 דהיטויה דהס אלס שחלים שחלים

שפיר דמי אלא כדבעא מיניה ר' מר' יע' פסיעה גסה בשבת "א"ל וכי בחול מי ה' נוטלת ¹² אחד מחמש מאות ממאור עיניו דבי שמי בעא מיניה ר' מר' ישמעאל שבת א"ל וכי בחול מי הותרה שאני אומר לקה ¹⁷ אמר ר' אמי כל האוכל מעפרה של ר' יו"א כאילו אוכל שקצים ורמשים דכתיב ישי לקיש ¹⁸ למה נקרא שמה שנער שכל מתי למה נקרא שמה מצולה שכל "מתי מבול שקצים ורמשים והא ודאי איתמחויי איתמחון

בן דהא הוא גברא דאכל "גרנישתא ואכל ומית" וירחצת וסכת ושמת שמלותיך א"ר נתן לחכם ויחכם עוד אמר רבי אלעזר זו גורת דאילו נעמי קאמרה לה וירחצת וסכת וירחצת בדידה כתיב יתורד הנזיר והדר תה שמואל דאילו עלי קאמר ליה "שכב יברך ה' כי שומע עבדך ואילו בדיד" כתיב גם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר ה' יתלך ותבא ותלקט בשדה אמר רבי באת עד שמצאה בני אדם המתהגגין לילך על הקוצרים למי הנערה הזאת וכי דרכו אלעזר דבר חכמה (ו) ראה בה שני שבלין תמה כמתניתא תנא דבר צניעות ראה בה "וכה תרבקין עם נערותי וכי דרכו של אלעזר כיון דהוא "ותשק ערפה לחמותה ורות בה "ויאמר לה בועז לעת האוכל גשי עתידה מלכות בית דוד לצאת ממך דכתיב דוד דוד וישב לפני ה' ויאמר מי אנכי אדני הלוים "ותבטלת פתך בחומוך א"ר אלעזר שמואל בר נחמני אמר רמו רמו לא עתיד

מסורת הש"ס

(א) וְקָחְתָּ קֶדֶשׁ (ב) בְּרִשְׁתָּ מִן
הַמִּטְעָה (ג) וּמִסְכָּה מִכֶּסֶד
(ד) וְיָסַס עֵשֶׂה
מִלְּבָנָה דְרִיז וְיִלֵּל מִהַקֶּדֶשׁ
(ו) וְיָד מִמֶּנּוּ עֹלָה (ז) פִּי
שֶׁן עֵץ
(ח) פִּרְשֵׁי יִצְחָק
קִי יִצְחָק מִן הַבְּרִית
וּבְמִשְׁרָיָה מְנוּחָה מִן דְּרִישׁ
בְּרִיתָהּ (ט) בִּית שֶׁ
מִסְכָּרָן (י) מִסְכָּרָן
שֶׁסּ וְכִין לֵאמֹר (יא) מִסְכָּרָן
לֵאמֹר וְיִצְחָק לִישָׁן
(ב) מִסְכָּרָן נֶאֱמַר (ג) וְדָד
הָיָה כֵּן שְׁלֹמֹה מִלֵּךְ
הַמֶּלֶךְ דְּרִישׁ לֵאמֹר

הגהות הב"ח

(ב) נביא מדבורך של חל
דבר דבור אקור: (ג) שם
איתמחתי איתמחתי אלא כיון:
(ד) שם אחר ר' אליעזר דבר
חכמה. ר"ב פירש דבר הלכה
יכן איתא בפרק בתיא דנדה
דף סט ע"ג שלשה דברי
חכמה ומחשבה הלכה: (ה) שם
דרכו של נבוט (לדבר) חל"מ
ונ"ב מ"א לדבר:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

דיבור שאסור בשבת
מפניו בשבת שואל אדם
מחבירו: ודאי זייד אסור אצל
ראשיתו? א"ר אמר: אסור
בר' הונא אידהיא לא
מורכב. והיכא דלא ניתא
ליה לאקומו? דלא לאשוי'
הילוכא, ולא ניתא ליה
למכורא במא, דלא ליתמי'
מאני? ואני לית' כחיתא,
קפין ליה לאמת המים
ושוין אלא אוקימנא של
יהא הילוכא של שבת
כהילוכא של חול, אלא דרס'
שינוי גבול ראשונה קודם
שתיקע שנייה, ולא יהא
מנהגו שבתו שפסולתו
גמט בשבת.

ד' מיתות (דף נג) תניא אבא יוסי בן (ראסי) (דוסתאי) אומר ב' חוטין של אש יצאו מבית קודש הקדשים ונחלקו לד', ונכנסו ב' בחוטמו של זה וב' בחוטמו של זה וישרפו, והכתוב ויקרא י ותאכל אותם, אותם ולא בגדיהם, משנחת לה בסנהדרין כפרק

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones